

Raportti työssäoppimisesta Virossa 3.4.-2.5.2012

Toni Kahila

liiketalous

Viro, Tallinna, Prisma

Tervehdys. Olen Toni, liiketalouden merkonomiopiskelija Lohjalta Luksiasta. Se miksi tässä nyt tarinoin johtuu siitä että suoritin osan työssäoppimisestani ulkomailla. Työssäoppimista voit lähteä suorittamaan periaatteessa minne päin vain, mutta minun kohteeni oli niinkin eksoottinen kuin Tallinna. Myöskin työpaikkani oli meille suomalaisille eksoottinen Prisma.

Mitäpä Tallinnasta, tästä suomalaisten suosituimmasta etelänmatka kohteesta voisi kertoa? Ainakin sen että mikäli kokemuksesi Tallinnasta rajoittuvat vain siihen muutaman tunnin risteilypyörähdykseesi, et ole nähnyt mitään. Se että olet käynyt satamassa, vanhassakaupungissa tai Viru-keskuksessa on vain pieni osa Tallinnaa ja Virola. Itse olen näin jälkikäteen olen todellakin positiivisesti yllätynyt etenkin siitä miten sinut otetaan vastaan suomalaisena ns. normaalissa arjessa. Tosin sitten myös tuli joissain asiakaspalvelu tilanteissa törmättyä siihen että sinua katsottiin oudosti kun avasitkin ensimmäisen "tere" tervehdysten jälkeen suusi englanniksi. Ja kovin usein se palvelu olikin sitten melko hiljaista. Toki myös sivummalla keskustasta ravintoloissa sai oikeinkin hyvää palvelua englanniksi. Ja ruoka oli hyvää ja suomalaisen silmin halpaa.

Tallinnassa liikkuminen julkisilla on mielestäni tehty todella toimivaksi ja niillä pääsee liikkumaan melko laajasti. Linja-autot joita vähiten tuli käytettyä menevätkin sitten vielä laajemmalle alueelle Tallinnaa kuin enemmän käyttämäni Helsingistäkin tutut ratikat sekä trollit. Ja mitä ne trollit sitten ovat? Ne ovat linja-auton näköisiä vehkeitä jotka liikkuvat sähköllä. Ne ovat oikeastaan sellaisia ratikoita jotka kulkevat renkailla ilman kiskoja. Nämä trollit tulivat erittäin tutuiksi sillä niillä kuljin työmatkani n. 20 minuuttia keskustasta Mustamäen Prismalle. Julkiset maksoivat 27€/kk ja opiskelijakortilla vain 10€/kk ja tällä kortilla sait käyttää kaikkia näitä kolmea julkista liikennevälinettä jotka Tallinnan sisällä kulkivat.

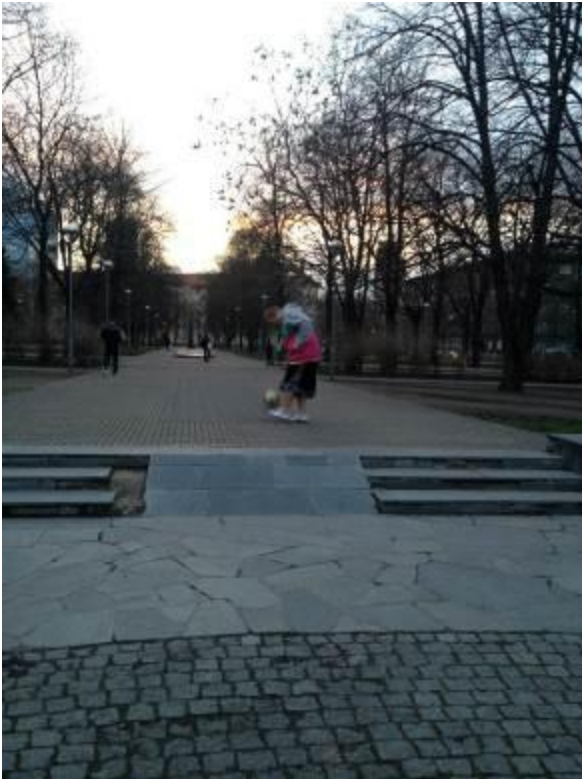
Työpäiväni olivat 6½ tunnin mittaisia ja alkoivat aina kello 9.00 aamulla ja päättyivät 15.30. Näin jälkikäteen minusta tuntuu että Prisman johto halusi minun myös nauttivan tästä vaihdosta ja tutustua myös muuhun kuin työelämään Virossa ja hyvä niin. Päivääni lisäksi kuului kaksi 15 minuutin kahvitaukoa ja 30 minuutin ruokatauko. Työtehtäväni olivat pääasiassa hyllytystä eri osastoilla. Lisäksi tuli siinä sitten muutaman tunnin kaalejakin puolitettua. Se mikä oli positiivista oli ettei tarvinnut koko neljää viikkoa työskennellä yhdellä osastolla vaan että niin liha, kuiva, hedelmä/kasvis kuin juomaosastotkin tulivat tutuiksi. Ja se mieluisin osasto taisi olla se juoma osasto jossa sai työnlomassa tutkia niitä eniten itseään kiinnostavia tuotteita. Ja tosiaan Virossahan aivan tavallisessa ruokakaupassakin myydään viinejä ja viinoja. Ja se oli myös se osasto jossa eniten törmäsi suomalaisiin asiakkaisiin. Tosin Mustamäen Prisma on sen verran sivummalla keskustasta ja satamasta jolloin siellä ei niin kovaa kuhinaa suomalaisista ole kuin esim. Rocca al maren kauppakeskuksen Prismassa, johon satamasta on ilmaiset bussikyydit.

Entäpä sitten mitä kieltä töissä puhuttiin? Henkilökunta keskenään puhui keskenään joko eestiä tai venäjää. Minulle puhuttiin usein eestiä ja käytettiin paljon elekieltä, sillä heillä englanninkielen taito oli melko heikkoa. Toki välillä puhuttiin sitten vähän eestiä, suomea ja englantiakin sekaisin. Mutta loppuen lopuksi eestiä alkaa ymmärtämään melko hyvin mikäli on päättelykykyä löytyy. Toki työntekijöiden joukossa oli myös niitä jotka puhuivat todella hyvää suomea. Ja silloin heidän kanssaan kielenä oli suomi. Asiakkaat tulivat usein kysymään joko venäjäksi tai eestiksi, jos olivat apua vailla. Yleensä ensimmäisenä kysyin puhuvatko he englantia ja usein vastaus oli "tottakai". Joskus ehdotin sitten myös suomea ja muutamat asiakkaat pystyikin palvelemaan ihan suomeksi. Pelkästään eestiäkin puhuvia asiakkaita pystyi usein auttamaan kun he selittivät yksinkertaisesti mitä tarvitsevat ja pystyi ymmärtämään muutaman sanan aina välistä. Toki joutui aina silloin tällöin todeta "üks hetk, ma küsin" ja mennä koputtamaan työkaveri selästä. Mutta hyvin pitkälle itse pärjää kun vain itseluottamusta on tarpeeksi. Ja ei siellä kukaan sinua tule tuuppimaan ja huutamaan viereesi että ei sitä sieltä löytynytkään. Täytyy vain uskaltaa avata oma suunsa ja niin myös itse voit oppia mahdollisimman paljon kielestä ja itse työn tekemisestä. Pelkästään venäjänkielisiä asiakkaita ei sitten oikein osannutkaan auttaa mitenkään, mutta myös he huomasivat sen nopeasti ja hymyilivät sinulle ja hakeutuivat henkilön luo joka venäjää osasi.

Ja sitten vapaa-aikaan. Tämän neljän viikon ajan asuin Teko Hostel nimisessä hostellissa joka lukukausina toimi lähinnä opiskeluasuntolana. Toki myös ihan hostelliasiakkaita siellä oli, mutta he olivat lähinnä ensimmäisessä kerroksessa. Huoneet olivat melko pelkistettyjä, ja suomalaisen silmiin hiukan karujakin. Muutama vaatekaappi, kaksi sänkyä, kaksi tuoli ja pöytä. Hiukan omilla pikkujutuilla siitä sai ihan asuttavan, sillä yleisilmeeltään huoneet kuitenkin olivat siistejä. Hinta kuukauden asumiseen oli 136€/ 2hengen huone jonka siis maksoin tässä tapauksessa yksin sillä minulla oli oma huone. Matka hostellilta aivan ydinkeskustaan oli kävellen vain n. 10 minuuttia, mutta myös ratikat kulkivat vain n. 100 metrin päästä hostellilta. Naapurissa olleet kaksi kauppaa tulivat erittäinkin tutuiksi kun ruoka ostoksilla kävi päivittäin. Hostellilla oli keittiöitä asujien käyttöön ja sai tehtyä ihan ruokaakin. Kovin usein allekirjoittanut söi ulkona, kun kerrankin oli varaa. Aivan naapurissa oli ulospäin melko karun oloinen pubi johon ei alkuun ajatellut käyvänsä edes tutustumassa, mutta kun kerran oli erehtynyt sisään niin siellä tuli vietettyä monet illat hyvän ruuan ja juoman merkeissä. Ja nyt täytyy myös kehua Seiklusjutte maalt ja merelt Pubin loistavaa henkilökuntaa. Lisäksi myös vajaan kilometrin päässä sijainnut Vana Villemi Pubi oli ruokapuoleltaan loistava paikka, mutta asiakaspalvelu ei yltänyt lähipubimme tasolle.

Tuliko sitä sitten muuta tehtyäkin kuin syötyä, juotua ja nukuttua? No kyllä vain. Yksin vapaa-aikaa ei tarvinnut viettää sillä sain myös hyviä ystäviä niin virolaisista opiskelijoista kuin toisistakin Suomesta ja jopa Ranskasta tulleista työssäoppijoista. Meille syntyi varsinkin seitsemän suomalaisen ja kahden ranskalaisen kesken melko tiivis porukka jonka kanssa aikaa vietettiin. Toki myös "yläkerran" oikein viehättävät virolaisneitokaiset aina mukaa porukkaan ilolla otettiin. Näiden ihmisten kanssa tuli

vietettyä aikaa erilaisilla kokoonpanoilla aina milloin missäkin. Joskus lähdettiin Vaasan tyttöjen kanssa shoppailemaan, joskus vain poikien kanssa pihalle, puistoon tai lähikentälle potkimaan palloa tai isommalla porukalla elokuviin tai clubille juhlimaan. Itselläni oli järjestettynä myös omaakin vapaa-ajan vietettä jalkapallon parista sillä kävin Jk Tallinn Kalev:in harjoituksia seuraamassa ja muutamat treenitkin siinä tuli vedettyä junioreille. Tämäkin tuli mahdolliseksi kun vain menin kentän laidalle esittelin itseni ja jalkapallovalmentaja taustani seuran edustajille. Myös näissä ympyröissä otettiin todella avosylin vastaan ja haluttiin vaihtaa mielipiteitä ja näkemyksiä valmennukseen liittyen. Lisäksi itse jalkapallon ja myös koripallon suurena ystävänä kävin seuraamassa muutamia pääsarja otteluita ja eksyinpä kuulemma ihan Viron televisioonkin asti.

Entä muuttuiko ajatukseni Virossa, virolaisista ja Tallinnasta sitten ennako-odotuksistani jotenkin? Tallinna on todellakin kaupunki jossa minä ainakin viihdyin melko hyvin sillä aktiviteetteja tuntuu löytyvän mukavasti. Ihmiset olivat melko vastaanottavaisia ja clubillakin juttu- ja tanssiseuraa löytyi. Iso ero Suomeen oli juuri tämän tanssimisen kanssa. Suomessa menet "clubille" tanssimaan suomalaisena miehenä joka osaa tanssia (joo on tullut jotain streettiä joskus treenailtua). Niin tuntuu ettei Suomessa tuntemattomat tytöt uskalla tulla kanssasi tanssimaan. Virossa taas todella usein sinua napattiin kädestä kiinni ja huudettiin "tule tanssimaan meidän kanssa", joskus tultiin ihan pöydästä asti hakemaan. Lisäksi myös miesten käyttäytyminen oli erilaista. Suomalaiset jätkät naureskelevat sivummalta tai tulevat usein vinoilemaan eteesi. Tuolla taas sinulle tultiin tarjoamaan yläfemmoja, taputtamaan selkään, kertomaan että tanssit hyvin tai näytettiin vain peukkua kauempaa. Kulttuurieroko? Kyllä vain ja hyvä sellainen!

Viroa pidetään usein halpana maana ja kyllähän se sitä onkin ruuan, juoman ja liikkumisen osalta. Mutta merkkipaätteet maksavat sen saman mitä suomessakin. Myös elektroniikan osilta hinnat ovat samoja. Virolaisista jäi pelkästään positiivista sanottavaa, muutamista huonoista asiakaspalvelukokemuksista huolimatta. Joo ja kyllähän minut puukolla uhaten viimeisenä viikonloppuna ryöstettiin kun olin yksin menossa clubilta hostellille. Mutta niin kuin missä tahansa

isommassa kaupungissa yksin liikkuminen neljän aikaan aamuyöllä hiukan sivummalla kasvattaa riskiä. Nytkin päätös oikaista pienemmän kujan kautta osoittautui huonoksi ratkaisuksi. Mutta mitään ahdistuksia tai pelkoja ei tästäkään välikohtauksesta aiheutunut, pääasia ettei puukosta tullut ja puhelimen saa aina uuden ostettua.

Kenelle sitten suosittelisin ulkomaille työssäoppimaan lähtemistä? Oikeastaan ihan kenelle vain opiskelijalle jolla on halua oppia uutta, ei vain itse työssä vaan myös laajemmin. Kulttuurieroja löytyy jo tuosta lätkön toiselta puolelta ja mitä kauemmas Suomesta mennään ne sen kuin kasvaa. Toki sinulta vaaditaan hiukan itsenäisyyttä jotta pärjät vieraassa maassa, mutta ennen kaikkea sinulta vaaditaan uskallusta lähteä uuteen ja vieraaseen ympäristöön. Lisäksi uteliaisuus, ulospäin suuntautuneisuus, avoimuus uusista asioista kohtaan ja sosiaalisuus ovat niitä asioita jotka auttavat sinua saamaan kokemuksesta vieraassa ympäristössä kaiken irti. Itse olen varmasti koulusta valmistuttuani lähdössä pidemmäksi ajaksi johonkin vieraaseen kulttuuriin ja tällä kertaa kauemmaksi kuin Tallinnaan. Haluan nähdä, kokea ja oppia niin itsestäni kuin muista kulttuureista lisää. Ja ennen kaikkea saada hyviä kokemuksia, saada uusia ystäviä ja nähdä maailmaa. Viroon tulee palattua viimeistään kesäkuussa viettämään uuden ystäväni syntymäpäiviä! Olkaa rohkeita, avoimia ja älkää antako pienten vastoinkäymisten haitata. Elämän tarkoitus on kokea, nähdä ja nauttia. Suomi on hyvä maa mutta meilläkin on paljon opittavaa muilta.

